

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 71.288 van 28 januari 1998
in de zaak A. 75.388/X-7604.**

In zake : het Openbaar centrum voor maatschappelijk
welzijn van BRUSSEL,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat M. DE KOCK,
kantoor houdende te 1050 BRUSSEL,
Louizalaan 391/13

tegen :

het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, vertegen-
woordigd door de Brusselse Hoofdstedelijke
regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat R. WITMEUR,
kantoor houdende te 1050 BRUSSEL,
Kapitein Crespelstraat 2-4.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat het Openbaar
centrum voor maatschappelijk welzijn van BRUSSEL op
19 augustus 1997 heeft ingediend om de schorsing van de
tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 5 juni
1997 van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering tot
bescherming als landschap van het moerasgebied van de
Melkerijstraat te Anderlecht;

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de ar-
tikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste
Auditeur E. HAESBROUCK;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 7 november 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 26 november 1997;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat M. MEELDIJK die, loco Advocaat M. DE KOCK verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat L. HOSTE die, loco Advocaat R. WITMEUR verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur E. HAESBROUCK;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de verwerende partij de onontvankelijkheid van het verzoek tot schorsing inroept, omdat de verzoekende partij niet aantoonst dat de raad voor maatschappelijk welzijn "geldig de beslissing (heeft) genomen om de vordering in te stellen";

Overwegende dat uit een door de verzoekende partij aan de Raad van State medegedeeld stuk blijkt dat de raad voor maatschappelijk welzijn van Brussel op 19 augustus 1997, heeft beslist de vordering in te stellen; dat de exceptie van de verwerende partij niet kan worden aangenomen; dat de vordering ontvankelijk is;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan

worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de tweede in artikel 17, § 2, gestelde voorwaarde betreft, de verzoekende partij stelt :

"Zoals uiteengezet onder I. was verzoekster op het ogenblik van de mededeling van het besluit dd. 16.03.95 in onderhandeling met projectontwikkelaars, geïnteresseerd in aankoop van haar onroerend goed voor een prijs van 16.000.000 F.

Door de genomen beslissing verminderde de waarde van het goed, dat deel uitmaakt van de financiële reserve van verzoekster plots met minstens 75 %, zodat de waarde tot maximum 4.000.000 F herleid werd.

De financiële reserve van verzoekster heeft hierdoor ernstige schade geleden, daar verzoekster de onroerende reserve ten allen tijde maximaal moet kunnen te gelde maken.

Het O.C.M.W. van Brussel vervult immers een cruciale taak van maatschappelijk welzijn, die haar door de wet is opgedragen, en dient in dit verband de continuïteit van de openbare dienst te verzekeren.

Derhalve dient zij op elk ogenblik de onroerende reserve te kunnen aanspreken om eventuele budgettaire tekorten te kunnen opvangen.

Het behoeft dan ook geen verder betoog dat verzoekster beschikt over een rechtmatig belang om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te verzoeken";

Overwegende dat de verwerende partij terecht opmerkt dat de verzoekende partij geen enkel stuk voorlegt waaruit blijkt dat projectontwikkelaars geïnteresseerd zijn in de aankoop van het onroerend goed voor een prijs van 16.000.000 frank; dat dezelfde vaststelling zich opdringt ten aanzien van de beweerdde waardevermindering van het goed; dat voorts uit geen enkel concreet gegeven blijkt wat de omvang van de financiële reserve van de verzoekende partij is; dat het nadeel niet naar behoren bewezen wordt;

Overwegende dat niet voldaan is aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achtentwintig januari 1900 achtennegentig, door :

de H. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. A. WIJNANTS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

D. MOONS.